

constitutionelt eller correct, og derved faaer Forslaget ganfke viist en langt større Betydning, end det nogenfinde har været Tanken at tillægge det. Det er tilvisse Tanken at hævde det rigtige constitutionelle Princip, og det har nu viist sig, at det har sin store Betydning. Her er ikke Tale om en dagligdags Henvendelse til Finantsministeren, men kun om, at Krigsministeren i fornødent Fald udbeder sig sin Collegas Udtalelser, alfsaa ikke blot, hvor han har en Tvivl overfor de enkelte Inddivider, men ogsaa og navnlig hvor den constitutionelle Krigsminister ønsker en saadan Forhandling for at hævde sin correcte Stilling overfor den constitutionelle Finantsminister.

Tobiesen: Jeg har kun behandlet den formelle Side af Sagen, og skal derfor ogsaa indskrænke mig til kun at svare paa, hvad der i denne Henseende blev anført. Efter hvad den ærede sidste Taler yttrede, indrømmede han dog visse, at dette „han“ kunde fortolkes som stigtende til enten Krigsministeren eller Finantsministeren (Modsigelse). Han yttrede: Sæt ogsaa, at dette „han“ gik paa Finantsministeren, saa havde vi dog kun dermed tilvebragt den største Overensstemmelse mellem den almindelige Lønningsslov og denne lille Lov. Jeg antager, at, naar den ærede sidste Taler kunde sætte, at det kunde forståes paa denne Maade, saa er en Mistydning dog mulig, og det vel alfsaa vil være tvivlsomt, om det er Krigsministeren eller Finantsministeren, der skal være, hvad den ærede Taler kaldte Subject, og som i Henhold til disse Bestemmelser skal træffe Afgjørelse om de opstaaende Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende troer nu, at den høitærede Krigsminister vil føle sig særdeles kaldet til at modsætte sig, at Finantsministeren skulde være Subject med Hensyn til disse Afgjørelser, Noget, som jo slet ikke er tilstigtet ved Vædringsforslaget.

Fischer: Jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at den ærede Ordfører har Ret, naar han i sine Foredrag oftere har sagt os, at Forslaget vil faae ringe praktiff Betydning; jo længere jeg har hørt paa Discussionen her idag, og jo mere jeg seer paa de Ord, som

staae i § 19, desto mere føler jeg mig overbevist om, at det vil have meget ringe Betydning, hvad enten Vædringsforslaget vedtages eller forkastes. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der jo her handles om et Lovforslag om Felttillæg til Hæren, alfsaa om et Tillæg, der skal ydes en Mængde Personer, naar Krigsberedskab er indtraadt, og naar Armeen er rykket ud, og i dette Lovforslag bestemmer § 19, at Enkelthederne med Hensyn til Beregninger og Udbetalinger skulle ordnes af Krigsministeriet. Det bliver naturligviis et overordentlig stort Antal Enkeltheder, om hvilke der her vil være Spørgsmaal, og de Banskfeligheder, der kunne indtræffe med Hensyn til disse Enkeltheder i Henseende til deres Beregning og Udbetaling, ville komme til at afhænge af de Forhold, hvori de paagjældende Personer til enhver Tid indtræde. Naar man nu alfsaa føier til, at de herhenhørende Spørgsmaal skulle afgjøres i fornødent Fald efter Forhandling med Finantsministeren, saa maa nødvendigviis det Spørgsmaal opstaae, hvorledes man da kan forestille sig, at Finantsministeren vil være sagkyndig i disse Forhold, at han vil have den fornødne Vejledning til at løse Banskfelighederne ved den hele Mængde af Enkeltheder, paa hvilke det her kommer an. Det er min Overbeviisning, at Finantsministeren ikke vil kunne have nogen Dom herom. Begaaes der nogen Feil med Hensyn til Enkelthederne i Beregningen og Udbetalingen af de herhenhørende Tillæg, maa Retskens see gennem vedkommende Revision. Det maa være Ministeriets Revision, der undersøger, om de paagjældende Personer have befundet sig under de Forhold, under hvilke de efter Loven skulle have Tillæg eller ikke, om den flete Udbetaling overhovedet har været berettiget, og om den er flete med det rette Beløb; men derom kan Finantsministeren ikke og allerminst uden foregaaende Forhandling have nogen Mening. Sagen kan ikke komme til sin Afgjørelse paa den Maade. Vil man sikkre Finantsministeren nogen Indflydelse paa Spørgsmaal af denne Natur, maa man sørge for, at Krigsministeriets Revision kommer til at staae i et rigtigt Forhold til Finantsministeren. Krigsministeriets Revision bør underlægges Finantsmini-